

Sygn. akt IX U 1792/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariola Łącka

Protokolant: Joanna Metera

na posiedzeniu jawnym

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 w Rybniku

przy udziale ./.

sprawy L. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 kwietnia 2016 r. Znak (...)

postanawia:

1. odrzucić odwołanie.

2. przekazać organowi rentowemu do rozpoznania zawarty w odwołaniu ubezpieczonego z dnia 5 września 2016r wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury w trybie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sędzia:

Sygn.akt IX U 1792/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.04.2016r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

odmówił ubezpieczonemu L. W. ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych gdyż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony z 20 lat wynosi 202,39% bo za okresy, w których ubezpieczony nie udokumentował wysokości uzyskiwanego wynagrodzenia uwzględniono wynagrodzenie minimalne.

Ubezpieczony w dniu 5.09.2016r odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę lub uchylenie, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego oraz przywrócenie4 terminu do wniesienia odwołania i ponowne ustalenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik zawodowy ubezpieczonego w kwestii przywrócenia terminu do wniesienia odwołania wskazał, że odwołujący jest osobą chorą i nie znającą wielu przepisów.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego odrzucenie jako złożonego z nadmiernym przekroczeniem terminu do jego wniesienia a nadto podtrzymał stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczonemu od 1.02.1990r przyznano emeryturę a do 30.04.1990r pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 14.03.2016r ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia i przedłożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z okresu 1985-1990 wydane przez J. Spółkę (...) „B.-Z.-J.” w J. (akta ZUSu).

Zaskarżoną decyzję L. W. otrzymał w pierwszej połowie maja. Nie złożył odwołania od tej decyzji bo najpierw poszedł do punktu bezpłatnej pomocy prawnej gdzie doradzono mu żeby ponownie z kopalni wziął wyliczenia wynagrodzeń i jeszcze raz wysłał je do organu rentowego.

Udał się więc do kopalni i kazano mu czekać na zaświadczenia o wynagrodzeniu a po około miesiąca odmówiono mu wydania takiego zaświadczenia bo już raz je dostał.

Do aktualnego pełnomocnika ubezpieczony udał się na początku września 2016r.

L. W. nie chorował, kiedy otrzymał zaskarżoną decyzję i nie ma poważniejszych kłopotów zdrowotnych (zeznania ubezp. k. 76a).

Na wniosek Sądu (...) S.A. w J. przesłała Sądowi kserokopię zaświadczenia Rp-7 obejmującego podstawy wymiaru składek za lata 1966-1990 sporządzone na podstawie kartoteki zarobkowej z okresu pracy ubezpieczonego w KWK (...) (k. 46-50 akt sprawy).

Wyliczony w oparciu o to zaświadczenie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z lat 1966-1970, 1972-1982, 1986 i 1988-1990 wynosi 305,60% (k. 64-66 akt spr.).

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 477⁹§1 i §3 kpc odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się na piśmie do organu, który wydał zaskarżoną decyzję, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się.

L. W. złożył odwołanie prawie po czterech miesiącach od doręczenia mu zaskarżonej decyzji. Wbrew twierdzeniom zawartym w odwołaniu nie jest osobą chorą co sam przyznaje.

Zważywszy na udział jego w rozprawach Sąd stwierdził, że jest on w pełni sprawny fizycznie i intelektualnie i jedyną nieznaczną niedomogą jest niedosłuch.

Ubezpieczony uczciwie przyznał, że opóźnienie w złożeniu odwołania jest przez niego zawinione bo początkowo zamierzał po uzyskaniu druku Rp-7 z (...) S.A. zwrócić się ponownie do ZUSu o przeliczenie świadczenia.

Stanowisko zmienił po kontakcie ze swoim obecnym pełnomocnikiem.

W tych okolicznościach sprawy zdaniem Sądu odwołanie na podstawie art. 477⁹§1 i §3 kpc odrzucił jako wniesione z nadmiernym przekroczeniem miesięcznego terminu do jego złożenia.

Nie sposób się bowiem, w świetle zeznań ubezpieczonego uznać, że to opóźnienie nastąpiło z przyczyn niezależnych od ubezpieczonego skoro najpierw po konsultacji z prawnikiem udzielającym bezpłatnych porad prawnych i po uzyskaniu dokumentacji zarobkowej z kopalni zamierzał złożyć ponownie wniosek o przeliczenie a potem zdanie w tej kwestii zmienił.

Z tych też względów Sąd orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Ponieważ z treści odwołania z dnia 5.09.2016r wynika, że L. W. domaga się ponownego przeliczenia świadczenia w trybie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r, poz. 748 ze zm) Sąd wniosek ten jako nowe żądanie w myśl art. 477¹⁰§2 kpc przekazał do rozpoznania organowi rentowemu. Z uzupełnionych w toku procesu dokumentacji o wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynika, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającym w części po przyznaniu świadczenia będzie wyższy niż 250%

Sędzia: